

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА
СКУПШТИНА
Београд
17. јун 2021. године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 17.06.2021

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	02-1089/21		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ

Ивици Дачићу

На основу Члана 190. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносим:

ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ О ЗЛОЧИНИМА У И ОКО СРЕБРЕНИЦЕ
ОД 1992. ДО 1995. ГОДИНЕ

са предлогом да се донесе по хитном поступку.

У жељи за трајним миром и помирењем народа и људи у региону, а посебно на територији БиХ, Народна скупштина Републике Србије доноси ову Резолуцију.

1. Народна скупштина Републике Србије осуђује све злочине у и око Сребренице у периоду 1992- 1995. године.

2. Народна скупштина Републике Србије осуђује негирање почињених злочина.

3. Народна скупштина Републике Србије осуђује селективно привођење правди починиоца ратних злочина, од стране међународних и националних судова и њихову пристрасност у корист било које стране у ратним сукобима на територији бивше СФРЈ, БиХ, а тиме у и око Сребренице.

4. Народна скупштина Републике Србије осуђује свако манипулисање бројем жртава ратних злочина, увећањем и умањењем броја жртава, од било које стране, а што не доприноси помирењу међу народима у БиХ.

5. Народна скупштина Републике Србије осуђује сваку пропагандну активност која, коришћењем злочина у политичко-пропагандне сврхе, има за циљ коришћење жртава ради остваривање политичких циљева у БиХ и региону.

6. Народна скупштина одређује 11. и 12. јул као дане на сећање за све жртве ратних злочина на простору бивше Југославије!

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

1. Уставни основ за доношење Резолуције:

Уставни основ садржан је у члану 99. Устава Републике Србије који прописује да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте!

2. Разлози за доношење Резолуције:

У времену када међународни и други фактори покушавају, да свако из свог угла и свог интереса, оцене карактер догађаја и злочина почињених на територији БиХ, посебно у Сребреници, а занемарујући злочине почињене око Сребренице, неопходно је да и Народна скупштина искаже свој став по питању почињених ратних злочина у и око Сребренице од 1992. до 1995. године.

Постоје озбиљне индиције политичког манипулисања, почев од карактера злочина, отворених покушаја умањења и увећања броја жртава, у зависности од њихове националне и верске припадности, пристрасности приликом процесуирања оних који су злочине починили, до отвореног сврставања, појединих страних, регионалних и домаћих политичких чинилаца, на једну страну, а што не доприноси трајном миру и обнови поверења међу народима на изузетно осетљивом подручју.

Злочин је злочин, а сваки човек без обзира на националну и верску припадност, који је страдао као последица ратног злочина, заслужује подједнаку пажњу нас који једини можемо да станемо у њихову одбрану и затражимо једнакост жртве пред судовима и јавности, спречимо било какве манипулације жртвом, њеном националном, верском и другом припадношћу. Не би смеле да постоје жртве ратних злочина које су мање или више вредне од других!

Злочинац је злочинац. Они који су злочин извршили морају бити једнако окарактерисани и једнако процесуирани, на исти начин, без обзира на своју и жртвину националну и верску припадност и ратну страну којој су припадали за време рата.

Такође, миру и стабилности у региону и обнови поверења међу народима не доприноси политичка пропаганда зарад политичких циљева, а чији смо сведоци ових дана и претходних година. Пристрасан и једностран приступ може само да продуби поделе и разлике и обнови етничке тензије и нетрпељивост.

3. Процена финансијских средстава за спровођење Резолуције:

За спровођење ове резолуције нису потребна финансијска средства.

4. Разлози за доношење по хитном поступку:

Обележавање двадесет и шесте годишњице од злочина у Сребреници и активности појединих великих сила на међународној политичкој сцени која је пренета и на домаће политичке странке, организације и НВО, те озбиљне манипулације везане за те злочине, изискује да се Народна скупштина Републике Србије изјасни о ратним злочинима у и око Сребренице који су почињени од 1992. до 1995. године. Јер су у питању злочини у сукобима два народа, који живе на истом простору и деле исту територију.

Народни посланик

Маријан Ристичевић

У очигледним политичким покушајима да се злочини једне стране прогласе геноцидом сарајевске власти су разним фалсификатима покушали да увећају број жртава из јула 1995. године.

Судећи према документима, већ 1996. године почела је институцијална ревизија, у служби је тада била Федерална комисија, касније Бошњачки огранак института за нестала лица, потом Међународна комисија за нестале особе, па чак поједини судови, нижег ранга. Сви они издавали су потврде и преправљали податке о месту, начину и времену смрти, Муслимана, Бошњака и из лажно демилитизоване Сребреничке регије.

У Меморијалном центру у Поточарима сахрањени су Муслимани и Бошњаци који су погинули у нападима на српска села на територији Сребренице и Братунца. Посмртни остаци војника Армије БиХ погинулих 1992. и 1993. године покопани су у Меморијалном центру Поточари, који је спомен-обележје и мезарје за жртве из јула 1995. године.

Из књиге Насера Орића Сребреница наводи се да су губици у 28. дивизији били 1333 војника а од тога 35,4 % погинуло је у чисто српским селима а 8,9% у мешовитим срединама. Готово свих 1333 погинула војника сахрањени су у Меморијалном центру као жртве "геноцида" из јула 1995.

Суљо (Демир) Суљагић, који је погинуо 24. децембра 1992. године у Вољавици код Братунца, 11. јула 2005. године је сахрањен и тако се налази у Меморијалном центру Поточари. Његов син Емир Суљагић директор Меморијалног центра у Сребреници више не крије да је оца погинулог 1992. године сахранио међу жртве из 1995. године.

Абдулах Муратовић, време смрти и датум је јул 1995, место Поточари. Син Мухамдија међутим тражио је оца Абдулаха који је нестао 1993. у Братунцу.

Севлудин Савкић, према ранијим документима погинуо је у јулу по мишљењу Међународног црвеног крста и Федералне комисије 1992. године, Суд у Лукавцу и ИЦМП одлучили су да време смрти буде у јулу 1995.

Бехида Халиловић жртва је јулског сребреничког злочина, Бехида је још далеке 1997. године безуспешно покушавала да избрише своје име са списка страдалих и из Меморијалног комплекса.

Салмон Лалић убијен је у јулу 1995. тако пише на папиру, на другом издатом документу 2014. године од стране ИДДЕ, власник је валидних личних докумената, живи у Сребреници.

Хакија Селимовић рођен је 1938. у месту Герови код Власенице, по првобитним подацима нестао је 7. јула 1993. године, са редигованим подацима Селимовић је страдао 11. јула 1995. године у Сребреници, а сахрањен је у Меморијалном центру Поточари.

Садик Лолић, сахрањен је 1996. године у Пећи код Сребренице, сведоци су казивали да је страдао 3. јула 1992. године, ти су подаци у архивама бивше Федералне комисије за нестале и Међународног црвеног крста али и ови подаци су опет били променљива категорија па је